

Sajanditepikkune ajalugu

- Neitsitorni mainiti esimest korda 1373. aastal Meghede torne'na. Pole teada, kas torn päris oma nime Tallinna kodanikult Hinse Meghelt või hoopis eestlastest linnaelanikelt – kõrge asendi poolest väärinuks ta “Mägede torni” tiitlit küll.
- 19. sajandil sai keskaegne torn uue, luulelisema nime: Mägeturm, Mädchenthurm. Sellest baltisakslaste antud nimest tulebki eestikeelne Neitsitorn.
- 19. sajandi algupoolel ehitati kahekorruseliseks kahanenud Neitsitorn ümber elamuks. Torn sai linnaküljel pilastrite ja suurte akendega klassitsistliku fassaadi, mille keskosa endus kumeralt.
- Maailmasõdade vahel töötasid Neitsitornis kunstnikest vennad Kristjan ja Paul Raud. Pärast Teist maailmasõda elas tornis paarikümmend aastat Eesti üks tipparhitekte Karl Burman.
- 1968. aastal alustati Neitsitorni põhjalikku ümberehitust, et taastada tema keskaegne ilme. Säilinud torniosale ehitati peale kaks korrust ja kõrge püramiidkatust. Torni kõrvale rajati maa-alune majandusruumide osa.
- Aastavahetusel 1980–1981 avati Neitsitorni kohvik, millest sai armastatud kohtumispaik.
- Alates 2004. aastast, mil kohvik suleti, seisis Neitsitorn omandivaidluste tõttu aastaid tühjana. 2010 läks torn Tallinna linna omandisse ja anti Linnamuuseumi hallata. Peagi algas ulatuslik renoveerimistö.
- Tänavu kevadel avati põhjalikult uuendatud torn Linnamuuseumi 11. filiaalina.

↑ Neitsitorni rüütlikorrust ehib sepistega kaunistatud uks, rüütlike turvisest inspiratsiooni saanud mööbel ning kiivrite kollektsioon.

← Vaibad, põneva disainiga valgustid ja mugav mööbel torni neljandal korrusel moodustavad nii päeval kui ka hämaratel õhtutundidel hubase miljöö, kus klaasikeste veini nautida.